

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2013 r. — Węgry przeciwko Komisji

(Sprawa T-240/10) ⁽¹⁾

(Zbliżanie ustawodawstw — Zamierzone uwalnianie GMO do środowiska — Procedura udzielania zezwoleń na dopuszczenie do obrotu — Opinie naukowe EFSA — Komitologia — Procedura regulacyjna — Naruszenie istotnych wymogów proceduralnych — Podniesienie z urzędu)

(2014/C 39/26)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: Z. Fehér i K. Szijjártó, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo A. Sipos i L. Pignataro-Nolin, a następnie A. Sipos i D. Bianchi, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i S. Menez, pełnomocnicy); Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciele: początkowo C. Schiltz, następnie P. Frantzen a ostatecznie L. Delvaux i D. Holderer, pełnomocnicy); Republika Austrii (przedstawiciele: C. Pesendorfer i E. Riedl, pełnomocnicy); Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: początkowo M. Szpunar, B. Majczyna i J. Sawicka, a następnie B. Majczyna i J. Sawicka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2010/135/UE z dnia 2 marca 2010 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, produktu ziemniaczanego (*Solanum tuberosum* L. linii EH92-527-1) zmodyfikowanego genetycznie w celu zwiększenia zawartości amylopektyny stanowiącej składnik skrobi (Dz.U. L 53, s. 11) i decyzji Komisji 2010/136/UE z dnia 2 marca 2010 r. zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady paszy produkowanej z genetycznie zmodyfikowanego ziemniaka EH92-527-1 (BPS-25271-9) i przypadkowego lub technicznie nieuniknionego występowania (przypadkowe lub technicznie nieuniknione występowanie tego) ziemniaka w produktach żywnościowych i innych produktach paszowych (Dz.U. L 53, s. 15).

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2010/135/UE z dnia 2 marca 2010 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, produktu ziemniaczanego (*Solanum tuberosum* L. linii EH92-527-1) zmodyfikowanego genetycznie w celu zwiększenia zawartości amylopektyny stanowiącej składnik skrobi i decyzji Komisji 2010/136/UE z dnia 2 marca 2010 r. zezwalającej na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady paszy produkowa-

wanej z genetycznie zmodyfikowanego ziemniaka EH92-527-1 (BPS-25271-9) i przypadkowe lub technicznie nieuniknione występowanie tego ziemniaka w produktach żywnościowych i innych produktach paszowych.

2) Komisja Europejska zostaje obciążona własnymi kosztami, a także kosztami poniesionymi przez Węgry.

3) Republika Francuska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Austrii i Rzeczpospolita Polska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2013 r. — Nabipour i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-58/12) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Ograniczenia dopuszczania — Obowiązek uzasadnienia — Naruszenie prawa — Błąd w ocenie — Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności)

(2014/C 39/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ghasem Nabipour (Teheran, Iran); Mansour Eslami (Madliena, Malta); Mohamad Talai (Hamburg, Niemcy); Mohammad Moghaddami Fard (Teheran); Alireza Ghezelayagh (Singapur, Singapur); Gholam Hossein Golparvar (Teheran); Hassan Jalil Zadeh (Teheran); Mohammad Hadi Pajand (Londyn, Zjednoczone Królestwo); Ahmad Sarkandi (Al Jaddaf, Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie); Seyed Alaeddin Sadat Rasool (Teheran) i Ahmad Tafazoly (Szanghaj, Chiny) (przedstawiciele: S. Kentridge, QC, M. Lester, barrister, i M. Taher, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M.M. Joséphidès, A. Varnav i A. De Elera, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 319, s. 11) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu

i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżących, a po drugie, decyzji Rady 2013/270/WPZiB z dnia 6 czerwca 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 156, s. 10) w zakresie, w jakim wspomniana decyzja dotyczy skarżących czwartego i piątego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim nazwiska Ghasema Nabipoura, Mansoura Eslamiego, Mohamada Talaia, Mohammada Moghaddamiego Farda, Alirezy Ghezelayagha, Gholama Hosseina Golparvara, Hassana Jalila Zadeha, Mohammada Hadiego Pajanda, Ahmada Sarkandiego, Seyeda Alaeddina Sadata Rasoola i Ahmada Tafazoly'ego zostały umieszczone w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB.
- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim nazwiska G. Nabipoura, M. Eslamiego, M. Talaia, M.M. Farda, A. Ghezelayagha, G.H. Golparvara, H.J. Zadeha, M.H. Pajanda, A. Sarkandiego, S.A. Sadata Rasoola i A. Tafazoly'ego zostały umieszczone w załączniku VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007.
- 3) Stwierdza się nieważność załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 w zakresie, w jakim dotyczy G. Nabipoura, M. Eslamiego, M. Talaia, M.M. Farda, A. Ghezelayagha, G.H. Golparvara, H.J. Zadeha, M.H. Pajanda, A. Sarkandiego, S.A. Sadata Rasoola i A. Tafazoly'ego.
- 4) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2013/270/WPZiB z dnia 6 czerwca 2013 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w zakresie, w jakim dotyczy M.M. Farda i A. Sarkandiego.
- 5) Skutki decyzji 2011/783 i decyzji 2013/270 zostają utrzymane w mocy wobec G. Nabipoura, M. Eslamiego, M. Talaia, M.M. Farda, A. Ghezelayagha, G.H. Golparvara, H.J. Zadeha, M.H. Pajanda, A. Sarkandiego, S.A. Sadata Rasoola i A. Tafazoly'ego począwszy od ich wejścia w życie do czasu, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia nr 267/2012.
- 6) W pozostałym zakresie skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 7) Rada Unii Europejskiej pokrywa oprócz własnych kosztów koszty poniesione przez G. Nabipoura, M. Eslamiego, M. Talaia, M.M. Farda, A. Ghezelayagha, G.H. Golparvara, H.J. Zadeha, M.H. Pajanda, A. Sarkandiego, S.A. Sadata Rasoola i A. Tafazoly'ego.

(¹) Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Wyrok Sądu z dnia 12 grudnia 2013 r. — ANKO przeciwko Komisji

(Sprawa T-117/12) (¹)

(Klauzula arbitrażowa — Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) — Umowy dotyczące projektów Perform i Oasis — Zawieszenie płatności — Nieprawidłowości stwierdzone w ramach audytów dotyczących innych projektów — Odsetki za opóźnienie)

(2014/C 39/28)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i B. Conte, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata S. Drakakakisa)

Przedmiot

Żądanie wniesione na podstawie art. 272 TFUE mające na celu, by Sąd stwierdził po pierwsze, że zawieszenie zwrotu kosztów poniesionych przez skarżącą w wykonaniu umów dotyczących projektów Perform i Oasis zawartych w ramach Siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013), stanowi naruszenie zobowiązań umownych Komisji, po drugie, by Sąd nakazał Komisji z jednej strony zapłatę na rzecz skarżącej kwoty 637 117,17 EUR z tytułu projektu Perform, powiększonej o odsetki za opóźnienie, a z drugiej strony stwierdzenie, iż skarżąca nie jest zobowiązana do zwrotu kwoty 56 390 EUR, którą instytucja ta wypłaciła skarżącej tytułem projektu OASIS.

Sentencja

- 1) Od Komisji Europejskiej zasądza się zapłatę na rzecz ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias kwot, których zapłatę zawieszono na podstawie pkt II.5 ust. 3 lit. d) ogólnych warunków załączonych do umów o udzielenie dotacji dotyczących projektów Oasis i Perform zawartych w ramach Siódmego programu ramowego w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013), przy czym zapłata ta nie przesądza o kwalifikowalności wydatków zadeklarowanych przez ANKO Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias i o wdrożeniu wniosków zawartych w sprawozdaniu końcowym z audytu 11-INFS-0035 przez Komisję. Wysokość kwot podlegających zapłacie powinna mieścić się w granicach reszty wkładu finansowego dostępnej w chwili zawieszenia płatności, a wspomniane kwoty powinny być powiększone o odsetki za opóźnienie, które zaczynają biec za każdy okres po upływie terminu zapłaty wynoszącego 105 dni następujących po otrzymaniu przez Komisję odnośnych sprawozdań. Stopa podwyżki mającą zastosowanie do odsetek jest stopa obowiązująca w pierwszym dniu miesiąca terminu płatności, publikowana w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.